

ACC. N:R M. 14950: 1-4.

Landskap: *Västergötland*..... Upptecknare: *Walburg Larsson, Hällabäck*
Härad: *Kind*..... Berättare: *Emil Pettersson*..... "
Socken: *Fläcksvik*..... Berättarens yrke: *f. d. hemägare*
Uppteckningsår: *1960*..... Född år *1878* i *Fläcksvik*

*Shyddande, utvecklande och roande föremål
för barn i kryppåldern. s. 1-4.*

nr. 28

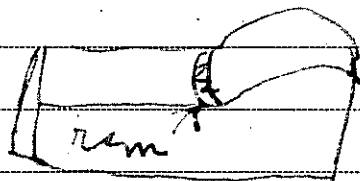
FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

LUF 114

11/10-60

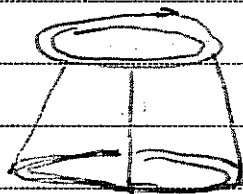
Skyddands roands a utocklände förs-
mal för barn i kyrkaldren

På denna frågelista finns ej så många
svar att ge då här på orten ej försam-
mit så mycket av detta. När barnet blev
så stort att det kunde börja sitta på
golvet omkring 6-7 månader gammalt
sattes det i en "sttstol". Det var
en låda av trä i denna fanns en
rem av läder att späna fast barnet
inad. Denna låda var till för att
skydda barnet för det hälla golvet
gen.

"sttstol"

En sådan stol liksom väggan och dylikt
gick i arv från generation till genera-
tion. De förfäddigades om någon enklare
på orten. Att binda en byälla på barnet
för att håra det var vanligt att man
gjorde. För att låsa barnet på användes
en "gångstol". Denna tjänade två äm-
nen, barnet föll inte och slog sig,
och så slapp man gå bakryggig och
hålla det under armarna, när det
skulle börja att ta de första stappan-
de stegen. "Gångstolen" hade en trä-
ring upp och en ned barnet fick
"åsa" den på golvet.

En sådan stol användes endast tills
det barnet kunde gå. Någon sådan
stol har inte använts här på orten
de sista femtio åren emedan den
ansågs följamma bröstborsten för härd
på barnet. En pall för barnet till att
sätta sig på förskan gäna. En boll
av kopsytt skinn och stoppad med ull
har jag sett. Den var omkring 90 år
gammal. När barnet blev så stort att
det kunde gå ut spränds man det
för brunna och läcker genom att
sätta ett där fanns en "kalle". Det
skulle vara något färdigt väsen som
ville ha barnet. För att barnet inte
skulle gå nära åren och läcker och
placka den gula kabbstekan och där-
ifrån komma för nära och falla

i sadel man att det blev "skabb" på
fingrarna om man plackade sådana
blanna. Därför kallades dylika blan-
nor också för "skabbbor". Genkotta
med träflisa till bän användes också
för bännen. De skulle försätta på och
håsta